

Vehabovic és Kuris bírák különvéleménye

1. Felsorolt perekben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az Egyezmény 11. cikkelyének megsértése elégséges, jogos kompenzációt alkotott bárminemű nem vagyoni kár tekintetében, amelyet a kérelmező elszenvedett. Ezen esetek némelyike helyesen kerül említésre az ítélet 35. paragrafusában.
2. Bár ex post facto (visszamenőleg) nem vitatjuk az alábbi esetek említett megfontolásait (egyikünk a Tanács tagja volt néhányukban), úgy véljük, hogy ezt a mintát nem kellene követni a jelen esetben. Talán el is kellene vetni. Az államnak nem szabadna ilyen könnyen kitérnie a felelőssége alól. A 41. cikkely egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy „amennyiben szükséges”, jogos kompenzáció ítélendő meg a kárt elszenvedő fél részére, amennyiben az adott állam nemzeti joga csupán részleges kárpótlásnak ad helyet. Jelen esetben nemzeti szinten semmiféle kárpótlás nem lehet kilátásban, még részleges sem. Nem kényszeríti-e ez a Bíróságot, hogy úgy ítélje meg, hogy „szükséges” megítélni jogos kompenzációt a kérelmezők számára? Vagy amennyiben a Bíróság úgy dönt, hogy egy ilyen ítélet nem „szükséges”, nem kellene-e legalább néhány okot felsorolva indokolni, hogy miért ítélte ily módon, ahogyan azt a 45. cikkely is előírja? A nyers állítás, miszerint a Bíróság úgy „ítéli meg”, gyakorlatilag semmitmondó, mivel az a kijelentés, hogy a Bíróság valamit valahogyan „megítél”, rendeletnek minősül, nem pedig megfontolásnak vagy indoklásnak. A fent említett perekre való hivatkozás nem segít, mert csak álcázzák az indoklás hiányát, mivel semmilyen indoklás nem szerepel ezekben a döntésekben sem – csak rendeletek (néhány esetben korábbi rendeletekre hivatkozva).
3. Az éremnek két oldala van. A 41. cikkely alapján létezik egy másik megközelítés arra vonatkozóan, hogyan kell eljárni kérelmezők kereseteivel a jelenlegihez hasonló esetekben (amennyiben mindegyik magában foglalja a tüntetés előzetes tilalmát). [példák, amikor korábbi, hasonló esetekben kártérítést ítéltek meg] Nehéz meglátni bármilyen különbséget e két korábbi eset és a jelenlegi között, amely releváns lenne a 41. cikkely céljai tekintetében.
4. Olyan esetekre korlátoztuk magunkat, amelyekben előzetes tilalom okán a tüntetések nem történtek meg, és amelyek ugyanaz az állam, Magyarország ellen folytak. A listát azonban ki lehetne egészíteni más államok elleni esetekkel is. [Oroszország, Moldova elleni perek] Valószínűleg nem ártana némi következetesség a „magyar” esetjog és „Magyarországon kívüli” megfelelői között, nem beszélve a „belföldi” összhangról.